

РЕШЕНИЕ

№ 6825

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1844** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.231 от Закона министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано по жалба на Е. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], против заповед № 8121к-832/28.01.2021г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която на осн. чл. 226, ал.1, т.5 и ал.5, чл.228, ал.1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се твърди, че не е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателя. Налице е сливане на два отдела, като длъжността началник сектор, заемана от него е останала свободна. Изложени са твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви, като не е взето предвид заявлението му за преназначаване на същата длъжност в новия сектор. Моли съда да отмени заповедта като незаконосъобразна – издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът, министърът на вътрешните работи, оспорва жалбата. Счита обжалваната заповед за законосъобразна и моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес, против подлежащ на обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят, Е. С. А., е заемал длъжността началник сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел „Трансгранично организирана престъпност при ГДБОП – МВР.

Със Заповед рег.№RB202004-001-04/К-44 от 22.12.2020г. на министъра на вътрешните работи за изменение на Заповед № KB202004-001-04/ К-26/10.03.2015 г. за утвърждаване на щата на ГДБОП - МВР, в т.2 се закрива отдел „Трансгранично организирана престъпност“, към който отдел е сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ с началник главен инспектор Е. С. А. и в т. 10 се създава отдел 01 „Трансгранична организирана престъпност и престъпления, свързани с трафик и незаконнопроизводство на наркотични вещества“ със сектор 01 „Трафик на културно- исторически ценности“.

Със заявление рег. № 21666р-1519/19.01.2021г. до министъра на вътрешните работи гл. инсп. Е. С. А. е помолил да бъде преназначен на длъжност “началник на сектор” на сектор 01 “Трафик на културно-исторически ценности” към отдел 01 “Трансгранична организирана престъпност и престъпления свързани с трафик и незаконно производство на наркотични вещества” при ГДБОП.

В Протокол рег. №1266р-1864/21.01.2021 г., изготвен на основание чл.7, ал.4 от Наредба №8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавни служители в МВР е отразено, че на служителя е предложена вакантна длъжност разузнавач IV степен в СБОП – В. към ГДБОП – МВР, която Е. С. А. е отказал да приеме.

Въз основа на отразеното в протокола е изготвено предложение УРИ 1266р-2099/25.01.2021г. за прекратяване на служебното правоотношение с на гл. инсп. Е. С. А..

На 27.01.2021г. на служителя е връчено Предизвестие №8120р-1390/25.01.2021 г. на Министъра на МВР, с което се

предупреждава, че ще бъде прекратено служебното му правоотношение поради отказ от негова страна да заеме друга предложена му длъжност - протокол УРИ 1266р-1864/21.01.2021г.

С обжалваната в настоящето производство Заповед №8121к-832/28.01.2021г. на министъра на вътрешните работи е прекратено служебното правоотношение на главен инспектор Е. С. А. - началник сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел „Трансгранична организирана престъпност при ГДБОП, на основание чл.226, ал.1 , т.5 и л.5, чл.228, ал.1 от ЗМВР. На 04.02 2021г. длъжността е сдана.

По делото са приети като доказателства Заповед № RB 202024-001-04/К-44/22.12.2020г. на министъра на вътрешните работи; щатното длъжностно разписание на длъжностите в ГДБОП и поименното длъжностно разписание, действащи до 22.12.2020г. и щатното длъжностно разписание на длъжностите в ГДБОП, в сила от 22.12.2020г.; длъжностната характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност „началник сектор“ 01 “Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел 02 „Трансгранична организирана престъпност“ при ГДБОП – МВР, както и длъжностните характеристики на длъжността „началник сектор,, на сектор 01 „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел 01“Трансгранична организирана престъпност и престъпления свързани с трафик и незаконно производство на наркотични вещества“.

По искане на жалбоподателя са събрани гласни доказателства. Според показанията на свидетеля К. Л. В., инспектор, в сектор „Трафик на културно – исторически ценности“, в отдел „Трансгранична организирана престъпност“, естеството на работа не се е променило след създаване на новия сектор. Заявленията за преназначаване са били изготвени от сектор „Кадри“, като служителите само са ги попълнили и подписали и впоследствие встъпил в длъжност с подписване на акт. От началото на м. април 2021 г. секторът е с нов началник. През първите три месеца на 2021 г секторът нямал началник.

От показанията на свидетеля Л. Ц. П. служител в ГДБОП, се установява, че в началото на 2021 г. от 18.01г. се извършила реформа - обединили отдели. Извикали А. и му казали, че няма да бъде началник на „Културно – исторически ценности“. Според свидетеля доста време не е имало началник на сектора, на който е бил началник А., а разликата между длъжност разузнавач IV степен в териториална служба Борба с организираната престъпност [населено място] и началник сектор „Трафик на културно – исторически ценности“ в ГДБОП е голяма, особено в заплащането и във функциите. Длъжността разузнавач в териториалната служба е ниска.

По искане на жалбоподателя е допусната и съдебна експертиза, заключението по която е прието без възражения от страните. Вещото лице, след запознаване с доказателствата по делото е констатирало, че със Заповед рег.№RB202004-001-04/К-44 от 22.12.2020 г. за изменение на Заповед №RB202004-001-04/К-26/10.03.2015 г., в т. 2 се закрива отдел „Трансгранично организирана престъпност“, към който отдел е сектор „Трафик на културно-исторически ценности" с началник главен инспектор Е. С. А.. Със същата Заповед, в т. 10 се създава отдел 01 „Трансгранично организирана престъпност и престъпления, свързани с трафик и незаконно производство на наркотични вещества" със сектор 01 „Трафик на културно-исторически ценности", т.е. сектор със същото наименование „Трафик на културно-исторически ценности" се създава в друг новоформиран отдел и длъжността началник сектор „Трафик на културно-исторически ценности" съществува в новосъздадения отдел. В новооткрития отдел, към датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, е имало длъжност „началник сектор" на сектор „Трафик на културно-исторически ценности" в новоформиран отдел, която е подходяща за Е. С. А.. В представената информация от МВР - ГДБОП в писмо с изх.№1266Р- 2133/20.08 2021г. е посочен броя на свободните длъжности вакантните бройка „началник на сектор“ и разузнавач VI - IV степен" в периода 01.01.2021 - 28.01.2021г.

Вещото лице счита, че длъжността разузнавач IV степен в ТСБОП [населено място] не е подходяща за главен инспектор Е. С. А., тъй като предложената длъжност „Разузнавач VI-IV степен" е понижаване в длъжност за него, предвид притежаваните квалификация и професионален опит. Жалбоподателят притежава по-висока квалификация и голям професионален опит в различна сфера на дейност.

При така събраните по делото доказателства, следва да бъдат обосновани следните правни изводи:

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в законоустановената форма, при спазване на процесуалните правила и материалноправните разпоредби, съобразен ли е с целта на закона.

Е. С. А. е държавен служител по смисъла на чл.142, ал.1. ЗМВР, назначен на длъжността Началник "сектор" в ГДБОП, поради което и компетентен да прекрати служебното му правоотношение като орган по назначаването е министърът на вътрешните работи съгласно чл.227, вр. с чл.158 ЗМВР. Следователно, заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискуемото законово съдържание, вкл. с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ.

При издаването ѝ обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая служебното правоотношение с жалбоподателя е прекратено на основание чл.226, т. 5 ЗМВР – поради съкращаване на длъжността. В този случай в чл.226, ал.5 ЗМВР е предвидено, че прекратяване на служебните правоотношения се допуска само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него.

От събраните доказателства се установява, че Е. С. А. притежава образователно-квалификационна степен „Бакалавър“, професионална квалификация „Археология“ - установено от приложената към делото Диплома за висше образование от Великотърновски Университет. Образователна и научна степен „Доктор“ по културно-историческо наследство в съвременната информационна среда. Дипломата е издадена от Университета по Библиотекознание и информационни технологии - С. - Институт за научни изследвания и обучение на докторанти.

С Протокол №126бр-1864/21.01.2021 г., изготвен на основание чл.7, ал.4 от Наредба №8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавни служители в МВР е предложено на главен инспектор Е. С. А., началник сектор „Трафик на културно-исторически ценности“ към отдел „Трансгранично организирана престъпност“ при ГДБОП да заеме вакантна длъжност разузнавач IV степен в СБОП В. към ГДБОП МВР. При отказ да приеме предложената му вакантна длъжност служебното му правоотношение е прекратено, на основание чл.226, ал.5 от ЗМВР. Както се установява и от приетото заключение по СИЕ длъжността разузнавач IV степен в ТСБОП [населено място] не е подходяща за главен инспектор Е. С. А..

В писмото от МВР - ГДБОП с изх. №1266Р-2133/20.08 2021 г. е посочено, че ГДБОП не разполага с информация за вакантните длъжности в МВР, подходящи за главен инспектор Е. С. А., съобразно неговата квалификация и професионален опит.

При тези доказателства съдът счита, че ответникът не е спазил процедурата, императивно разписана в чл. 226, ал. 5 от ЗМВР. Предлагането на друга длъжност в хипотезата по чл. 226, ал. 1, т. 5 ЗМВР се извършва съгласно наредбата по чл. 164, ал. 6 ЗМВР, т. е. Наредба № 8121з-310 от 17 юли 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи - чл. 11 от Наредба № 8121 з-311 от 17 юли 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

При съществено процесуално нарушение на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 8121 з-311 от 17 юли 2014 г. към момента, в който е предложена длъжност на жалбоподателя, не е била изискана информация от структурите на МВР относно наличието на вакантна подходяща длъжност. Административнопроизводствените пороци са съществени, тъй като рефлектират върху възможността за изясняване на релевантните за фактическия състав на правомощието по чл. 226, ал. 5 вр. ал. 1, т. 5 ЗМВР факти и представляват отменително основание по чл. 146, т. 3 вр. чл. 35 АПК. Служебното правоотношение е могло да бъде правомерно прекратено само при отказ на служителю да заеме не всяка

предложена, а само длъжност с признака по ал. 5 на текста. Неизпълнението на това условие квалифицира незаконосъобразността на акта по чл. 146, т. 4 АПК.

Предложението до съкращения служител да заеме свободна длъжност и то в друго значително отдалечено от С. населено място, без да е изискана справка за наличието и на други незаети подходящи длъжности в С., доказват, че в случая органът по назначаването е упражнил превратно властта си. От писмо № RB202204-001-04/3-7579 от 24.09.2021г. се установява към 24.01.2021г. какви вакантни длъжности в ГДБОП – център (в [населено място]) за разузнавач IV-I степен и една за началник сектор 03 към отдел 01 има. Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК императивно изисква административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, и спазването на тези принципи е част от задължителната проверка за законосъобразност на административните актове, независимо дали те са издадени в условията на обвързана компетентност или по целесъобразност.

В случая от събраните в настоящето производство доказателства се установява, че, чрез премахването на длъжността на жалбоподателя се цели същият да бъде персонално отстранен от МВР. Това се доказва както от приложението на първата хипотеза, визирана в чл. 226, ал. 5 от ЗМВР, за да е налице формално спазване на закона.

Предвид така установените по делото факти и обстоятелства съдът извежда заключението си, че е налице превратно упражняване на власт от страна на ответника. Обжалваната заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя в МВР на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР е мотивирана с първата алтернативно приложима хипотеза на ал. 5 от разпоредбата - отказ на служителя да заеме предложена му длъжност, която обаче е в [населено място] (при наличие на същата длъжност в [населено място]), без да е изследвано и установено наличието към 28.01.2021г. и на други свободни длъжности, подходящи за заемане от жалбоподателя в С.. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 11155 от 24.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10405/2015 г., V; Решение № 10276 от 11.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4365/2021 г., V о. и др.)

Обжалваната заповед е издадена на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР – съкращаване на длъжността. От събраните доказателства се установява, че със Заповед рег.№RB202004-001-04/К-44 от 22.12.2020г. на министъра на вътрешните работи за изменение на Заповед № KB202004-001-04/ К-26/10.03.2015 г., отделът, в който се намира сектор „Трафик на културно-исторически ценности" с началник сектор Е. С. А., е закрит и на негово място е открит друг отдел, в който има сектор със същото наименование - сектор „Трафик на културно-исторически ценности". В открития отдел е имало длъжност „началник сектор" на сектор „Трафик на културно-исторически ценности". В новооткрития отдел, към датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, е имало длъжност „началник сектор" на сектор „Трафик на културно-исторически ценности", която е сходна с длъжността, която е заемал Е. С. А.. Според показанията на разпитаните свидетели, тази длъжност е била незаета до м. април 2021г.

Според легалното определение, дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА), длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

В съдебната практика се приема, че за да е налице "съкращаване на длъжността" е необходимо кумулативно да са налице двете предпоставки: длъжността да отпада като нормативно определена позиция, с пълно премахване на функциите, задачите и задълженията и/или тяхното изменение да е толкова значително, че да дава основание да се приеме наличие на качествено нова длъжност и да е налице премахване на предвидените в длъжностното разписание щатни бройки. И в двата случая е налице съкращаване на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение.

В представената информация от МВР - ГДБОП с писмо с изх. №1266Р 2133/20.08 2021 г. е посочено, че към настоящия момент длъжността началник на сектор 01 „Трафик на културно-исторически ценности" съществува и секторът е структуриран в отдел 01 „Трансгранична организирана престъпност и престъпления свързани с трафик и незаконно производство на наркотични вещества" към ГД „Борба с организираната престъпност" МВР. Системата от функции, задължения и изисквания за длъжността началник на сектор 01 „Трафик на културно-исторически ценности" в новия структуриран отдел „Трансгранична организирана престъпност и престъпления свързани с трафик и незаконно производство на наркотични вещества" съвпадат с функциите и задълженията за длъжността „Началник сектор" на сектор „Трафик на културно-исторически ценности" в отдел 02 „Трансгранично организирана престъпност, което се установява от представените длъжностни характеристики и е констатирано и от вещото лице.

В писмо № RB202204-001-04/3-7579 от 24.09.2021г. е са посочени вакантните длъжности. От показанията на двамата разпитани свидетели се установява, че длъжността, заемана от жалбоподателя, не е била заета до м. април 2021г. Въпреки многократните указания на съда, свързани с разпределението на доказателствената тежест и във връзка с представяне на доказателства, от страна на ответника не се представиха доказателства, от които да се установи, че длъжността

заемана от Е. С. А. е била заета или закрыта към 28.01.2021г.

По изложените съображения обжалваната заповед подлежи на отмяна като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и при несъответствие с целта на закона и поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

С оглед изхода на спора, на осн. чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 1170 лв. - 10 лв. държавна такса, 660 лв. възнаграждение за вещо лице и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 8121к-832/28.01.2021г., издадена от министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Е. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] разноски по делото в размер на 1170 (хиляда сто и седемдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: